

[Ib Nørlund]

jo daglig demonstrerer sin specielle form for menneskekærlighed her. Men ikke desto mindre bør det vel for så mange andre give anledning til overvejelse om, hvad der egentlig ligger bag ved prisargumenterne til fordel for at fortsætte det.

Bolvig (RV):

Flere ordførere mente, at denne debat var spildt, fordi vi for få måneder siden drøftede kulindkøb fra Sydafrika. Jeg mener ikke, at debatten er spildt, for debatten drejer sig efter min mening først og fremmest om socialdemokratiets holdning.

Først i december afholdt socialdemokratiet en ekstraordinær kongres. Massemedierne var af letforståelige grunde mest interesserede i det voldsomme opgør mellem statsministeren og LOs topfolk. Men kongressen behandlede imidlertid også spørgsmålet om kraftværkernes stigende og fortsatte kulindkøb i Sydafrika. Man vedtog vistnok enstemmigt en resolution, hvori det siges, at socialdemokratiet i sit virke nationalt som internationalt vil arbejde for at støtte FNs apartheidpolitik. Kongressen opfordrer derfor sine partimedlemmer til i praksis at efterleve FNs henstilling.

Det var en klar tale, hvorfor da også mange socialdemokrater med sæde i kraftværkernes besluttede organer har forsøgt at forhindre yderligere kulindkøb i Sydafrika. Jeg vil gerne spørge hr. Poul Nielson, om ikke kongresudtalelsen også er dækkende for partiets 66 folketingsmedlemmer.

Så sent som i forgårs opfordrede FN medlemsstaterne til at gennemføre økonomiske sanktioner mod det racistiske regime i det sydlige Afrika. Men socialdemokratiet vil åbenbart ikke leve op til kongresudtalelser eller de mange meget stærke taler, man har holdt rundt om i landet. Ordet hykleri falder én i munden, når man skal vurdere vort største partis holdning til Sydafrika.

Den 26. maj 1978 vedtog et flertal i folketing, inklusive socialdemokratiet, et forslag til beslutning, hvori der bl. a. står:

»For at bidrage til en begyndende isole- ring af det sydafrikanske apartheidstyre opfordrer folketinget regeringen til at boykotte visse økonomiske aktiviteter i Den sydafrikanske Republik.

Folketinget tilslutter sig det handlingsprogram, der er indeholdt i communiqueet fra det nordiske udenrigsministermøde ... og opfordrer regeringen til at bidrage til en yderligere konkretisering af det fællesnordiske handlingsprogram mod Sydafrika.«

Flertallet i dette ting forbød ydelsen af eksportkreditter, og vi hjemkaldte den danske eksportstipendiat. Vi gennemførte med andre ord restriktioner mod det private erhvervsliv, og vi gav den så omtalte henstilling til de halvoffentlige kraftværker. Er det, hr. Poul Nielson, virkelig rimeligt at pålægge det private erhvervsliv restriktioner, når vi ikke samtidig sikrer, at det offentlige går i spidsen? Svækker vi ikke troen på vores pålidelighed?

Danmark har i mange år ført en markant Sydafrikapolitik i FN, i Europa og i NATO. Vi har talt om økonomiske restriktioner, som gennemført ville koste vore allierede venner i Storbritannien, Frankrig, USA og Tyskland enorme summer, og når det så kommer til stykket, vil det åh så aktive Danmark end ikke stoppe for offentlige kulkøb.

Hvem vil tage os alvorligt fremover? Hvad tror man effekten vil blive blandt de undertrykte, som har betragtet de nordiske lande som deres eneste sande hjælpere i den vestlige verden? Regeringens valne holdning har skabt opmærksomhed om dette spørgsmål rundt om i Afrika. Det stadige og fortsat stigende kulindkøb i Sydafrika vil let blive tolket som udtryk for, at vi er rede til at sælge vores holdning for fordelagtige kulindkøb.

Den folketingsbeslutning, vi vedtog i maj måned, var skrevet af socialdemokratiet. De andre medvirkende partier sluttede op om det ordvalg, som bl. a. hr. Poul Nielson foreslog, ud fra ønsket om at fastholde et flertal om den hidtil førte Sydafrikapolitik. Vi tilbyder nu i dag ved denne lejlighed socialdemokratiet et flertal for at gennemføre det stop for kulindkøb, som partiet til dette øjeblik har ønsket og talt for.

Hr. Poul Nielson udtalte den 29. november og gentog det for 20 minutter siden: vi forventer, at denne sag derefter vil finde en afslutning i overensstemmelse med hensigten i folketingsbeslutningen af 26. maj 1978. Hr. Poul Nielson ved, at disse forventninger ikke bliver indfriet, hvorfor det burde være selvfølgeligt at forvente, at socialdemokratiet sikrede et flertal for det fremsatte forslag. Jeg